

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน จงคงอยู่ในสภาพการตระหนักรู้และจดจำพอ การเข้าไปสู่สภาวะที่ไม่มีสิ่งใดเลยหรือหลับนั้นไม่ใช่โยคะ
คำถาม: เหตุใดลูกจึงไม่ได้รับอนุญาตให้หนึ่งนี้ด้วยการปิดตาตนเอง?

คำตอบ: หากลูกนั่งด้วยการปิดตาตนเอง ชโยมก็สามารถที่จะชโยมสินค้าทั้งหมดไปจากร้านของลูกได้ มายาซึ่งเป็นชโยมจะไม่ยอม
ให้ลูกเข้าถึงสิ่งใดในสติปัญญาของลูก หากลูกนั่งในโยคะพร้อมกับปิดตาตนเอง ลูกก็จะนอนหลับ และลูกก็จะไม่รู้สิ่งใด
ดังนั้นนั่งด้วยการเปิดตาตนเอง ขณะที่กำลังทำงานของลูกจดจำพอด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะในสิ่งนี้

โอมขานติ พ่อทางจิตบอกลูก ๆ ทางจิต: ผู้นี้เป็นลูกเช่นกัน ผู้มีร่างกายทั้งหมดคือลูก ๆ ของท่าน ดังนั้นพ่อทางจิตพูดกับดวง
วิญญาณ: สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าที่นี่ ลูกไม่ควรที่จะละวางตนเองจากร่างของ
ลูกและหายไป การละวางตนเองจากร่างกายและหายไปไม่ใช่สภาวะของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องนั่งที่นี่
อย่างตื่นตัว ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือนั่งลง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ พ่อไม่ได้บอกลูกให้อยู่อย่าง
สิ้นสติขณะที่ลูกนั่งที่นี่ มีผู้คนมากมายที่หายไปขณะที่กำลังนั่งที่นี่ ลูกต้องนั่งที่นี่และอยู่อย่างตื่นตัว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นกัน
ลูกจะไม่สามารถเข้าถึงความรู้โดยที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกจะไม่สามารถให้คำแนะนำให้แก่ใคร และลูกจะไม่สามารถบอกสิ่งนี้แก่
ผู้อื่น ผู้ที่ไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์เองนั้น แต่บอกผู้อื่นให้ทำเช่นนั้นก็เหมือนกับบัณฑิต ลูกต้องไม่คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ฉลาด ไม่เช่นนั้น
แล้วสำนักของลูกจะกีดกันลูก อย่าได้คิดว่าลูกสามารถที่จะปิดตาของลูกและไปสู่สภาวะที่ไม่มีสิ่งใดได้ นั่นไม่ใช่สภาพของการ
จดจำระลึกถึง ที่นี้ลูกต้องอยู่ในสภาพสำนึกและจดจำพอ การเปลือหลับนั้นไม่ใช่การจดจำระลึกถึง ประเด็นต่าง ๆ มากมายมีการ
อธิบายแก่ลูก ๆ ทั้งหลายได้มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่าพวกเขาเหล่านั้นได้เข้าไปสู่โลกที่เจ็ด (สภาพที่รู้สำนึก) และพวกเขานั้นก็ไม่ได้สำนึก
ถึงโลกนี้เลย ลูกรู้เกี่ยวกับโลก นี่คือนโลกที่สกปรก ไม่มีใครรู้จักพอ หากพวกเขาจะรู้จักพอ พวกเขาก็จะรู้จักวงจรโลกเช่นกัน พ่อ
บอกลูกว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร และมนุษย์นั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิดอย่างไร ในยุคทองถึงแม้ว่าลูกนั้นแก่ลง ใบหน้าของลูกก็ไม่ได้
มีรอยย่นบนใบหน้า ชันยาสซีทาหะฐะโยคะ พวกเขาปิดตาของเขา และขณะที่กำลังนั่งในถ้าพวกเขาก็กลายเป็นคนแก่และมีรอย
ย่นบนใบหน้า พ่อบอกลูก: ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัว การเข้าไปสู่สภาวะที่ไม่มีสิ่งใดไม่ใช่
สภาวะที่แท้จริง ลูกต้องทำธุรกิจของลูกและอื่น ๆ ต่อไป และดูแลครอบครัวของลูกเช่นกัน ลูกต้องไม่เข้าไปสู่สภาวะที่ไม่มีสิ่งใด
ขณะที่กำลังทำงานของลูก จดจำพอด้วยสติปัญญาของลูก เมื่อลูกทำงานของลูกอย่างแน่อนที่ลูกทำสิ่งนั้นขณะที่เปิดตา ฝ่าแต่ไป
ที่ธุรกิจของลูก ฯลฯ แต่ขอให้โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อ ลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากลูกปิดตาของ
ลูกขณะที่กำลังนั่งอยู่ในร้านของลูก ใครบางคนก็จะชโยมสินค้าของลูก และลูกก็จะไม่แม้แต่ที่จะรู้ สภาพนั้นไม่ถูกต้องแม่นยำ การ
อยู่อย่างละวางจากร่างของตนเองคือการฝึกฝนของหะฐะโยคี ผู้ที่มีพลังอิทธิฤทธิ์คือผู้ที่ทำเช่นนั้น พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกอย่าง
ชัดเจนอย่างยิ่ง สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องไม่ปิดตาของลูก พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ลูกต้องลืมเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของลูกที่ลูกเคย
จดจำมาแต่ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว โดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงบาปของลูกก็ไม่สามารถถูกตัดทิ้งไป เมื่อ
ใครบางคนได้นำโบ๊คไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเหล่านั้นก็หลุดหายไป อะไรได้เกิดขึ้น? ทรานานเท่าที่พวกเขาอยู่ที่นั่น
บาปของพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะได้รับการปลดปล่อย พวกเขาไม่สามารถที่จะจดจำชีพบาบาและไม่สามารถได้ยินเมอร์ลีย์ของบา
บา และดังนั้นจึงเป็นการสูญเสีย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปที่นั่น และแล้วพวกเขาก็
ลงมาและรับฟังเมอร์ลีย์ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ไปและกลับมาอย่างรวดเร็ว อย่าได้พักอยู่ที่นั่น บาบาหยุดเกมที่สนุกสนานเหล่านั้น
ทั้งหมด การหมุนไปรอบ ๆ ในวิธีนี้เป็นเหมือนกับการเร่ร่อนโดยไม่มีเป้าหมาย มีการเร่ร่อนและการคร่ำครวญอย่างมากในหนทาง
ของบักดี เพราะเป็นหนทางของความมืด มีราเคยเข้ามานไปสู่ดินแดนสุขาวดี นั่นก็ไม่ได้เป็นทั้งโยคะหรือการศึกษาเล่าเรียน เธอ
นั้นได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสด้วยสิ่งนั้นไหม? เธอไม่ได้กลับมามีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ใหม่? บาปของหลายต่อหลายชาติ
เกิดของเธอได้ถูกตัดทิ้งไปหรือไม่? ไม่อย่างแน่อน! บาปของหลายต่อหลายต่อหลายชาติเกิดจะสามารถถูกตัดทิ้งไปด้วยการจดจำ
ระลึกถึงพ่อเท่านั้น ไม่ได้มีประโยชน์ใดในการได้นิมิต ฯลฯ นั่นก็เป็นเพียงบักดี ไม่ได้เป็นทั้งการจดจำระลึกถึงหรือความรู้ ไม่ได้มี
ใครในหนทางของบักดี ผู้ที่สอนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ไม่ว่าพวกเขา
อาจจะได้นิมิตมากมายเพียงไรก็ตาม ในตอนเริ่มต้นลูก ๆ เคยเข้ามานด้วยตนเอง มามาและบาบานนั้นไม่ได้เข้ามาน แต่ตอนเริ่มต้น
บาบาเพียงแต่ได้นิมิตของการก่อตั้งและการทำลายล้าง ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นหลังจากนั้น พ่อไม่ได้ส่งใครไปเบื้องบนนั้น ใช่ พ่อ (บราห์
มา) ทำให้พวกเขานั่งลงและพูดว่า “บาบาตั้งเส้นด้ายของผู้นี้” และหากสิ่งนั้นอยู่ในละครก็จะมีเส้นด้ายของเธอ ไม่เช่นนั้น

แล้วก็จะไม่เป็นเช่นนั้น มากมายได้รับนิมิต มากมายเคยได้นิมิตในตอนเริ่มต้น และมากมายจะได้นิมิตในเวลาสุดท้าย จะเป็นความตายสำหรับเหยื่อและชัยชนะสำหรับนายพราน มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน และพวกเขาก็จะจากร่างของพวกเขานี้ ไม่มีใครจะนำร่างของเขาหรือสิ่งใดอื่นไปสู่ยุคทองหรือดินแดนแห่งความเยิบยบงบ มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดิวนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ด้วยบรรพบุรุษ ลูกสาวทั้งหลายก็ไปที่หมู่บ้านและทำงานรับใช้อย่างมากมาย ลูกพูดกับพวกเขา: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชันยาสซีไม่รู้วิธีที่จะสอนราชาโยคะ ใครอื่นนอกเหนือจากพ่อที่จะสามารถสอนราชาโยคะ? เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ๆ ทั้งหมด และแล้วลูกจะได้รับอาณาจักรของลูก และลูกจะคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จะไม่มีความจำเป็นที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่นั่น จะไม่มีร่องรอยน้อยนิดที่สุดของความทุกข์ ช่วงชีวิตของลูกจะยืนยาวและร่างกายของลูกจะปราศจากโรคภัย ที่นี้มีความทุกข์อย่างมากมาย ไม่ใช่ว่าพ่อได้สร้างการเล่นนี้เพื่อให้ความทุกข์แก่ลูก นี่คือการการเล่นดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและการพ่ายแพ้ ฯลฯ ชันยาสซีไม่ได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้และดังนั้นพวกเขาจะสามารถอธิบายสิ่งใดได้อย่างไร? พวกเขาศึกษาคัมภีร์ของหนทางของบัคตี ลูกได้รับการบอกว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชันยาสซีเหล่านั้นคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำธาตุบราห์ม พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขามีความรู้ของธาตุบราห์มเท่านั้น ในความเป็นจริงธาตุบราห์มคือสถานที่อยู่อาศัยที่ซึ่งลูก ๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ แต่พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับวัตถุธาตุ ความรู้ของพวกเขานั้นกลับหัวกลับหางอย่างแท้จริง ที่นี้พ่อที่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ๆ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าจะมาหลังจาก 40,000 ปี นั่นเรียกว่าความมืดของความไม่รู้ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่และได้ทำลายโลกเก่า พ่อกำลังทำงานของการก่อตั้งและการทำลายล้างก็กำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเช่นกัน ในเวลานี้จึงเร่งรีบและกลับมาบริสุทธิ์! เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นี่คือโลกเก่าที่ทาโมประธาน ไม่ใช่อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรของพวกเขานั้นคงอยู่ในโลกใหม่ อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป พวกเขาได้เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด สิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ พวกเขาได้แสดงว่ากฤษณะกำลังนั่งอยู่ในรถม้าของอรชุน ไม่ใช่ว่ากฤษณะนั้นกำลังนั่งอยู่ข้างในอรชุน กฤษณะคือผู้ที่มร่างกาย ไม่ได้มีเรื่องของการบรรพ พวกเขาได้แบ่งกองทัพของพันธมิตรและฆราวาส อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นี่ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดคือคัมภีร์ที่ไม่มีขีดจำกัดของหนทางของบัคตี คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั่นคืออาณาจักรของลูก ผลรางวัลของความรู้ของลูก ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่อก่อตั้งโลกใหม่ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะเป็นความสุขในโลกใหม่ พ่อจะสร้างบ้านเก่าหรือ? พ่อนั้นก็สร้างบ้านใหม่ บ้านนั้นมีขีดจำกัด นี่คือนักเดียวผู้ที่สร้างโลกใหม่ที่ซึ่งเรียกได้ว่าสาโทประธาน ในเวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ และทาโมประธาน เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรต่างแดนของราวัน ชีพบาบานั้นเรียกว่าราม พวกเขาได้ให้ทานในนามของราม ด้วยการพร่ำสวดคำว่า “ราม ราม” เวลานี้มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างรามและชีพบาบา เวลานี้ชีพบาบาบอกลูก ๆ ว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่สถานที่ที่ลูกได้จากมา トラาจนกระทั่งลูกได้จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถกลับบ้านได้ มีน้อยนิดอย่างยิ่งในบรรดาลูก ผู้ที่จดจำพ่ออย่างถูกต้อง ไม่ใช่เรื่องของการพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ในหนทางของบัคตี ผู้คนพูดว่า “ราม ราม” ด้วยปากของพวกเขา หากใครบางคนไม่พร่ำสิ่งนี้ พวกเขาจะเรียกบุคคลนั้นว่าผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาร้องเพลงอย่างดังมาก เมื่อต้นไม้โตขึ้น เครื่องประกอบของหนทางของบัคตีก็โตขึ้นด้วยเช่นกัน เมล็ดนั้นเล็กมาก ลูกไม่มีสิ่งใดและลูกก็ไม่ได้ทำเสียงใด ๆ ลูกเพียงแค่ได้รับการบอกให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ลูก ๆ ก็จดจำพ่อทางร่างของพวกเขาด้วยสติปัญญาของพวกเข พวกเขาไม่ได้นั่งลงและพูดว่า: บาบา, บาบา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือใคร ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ดวงวิญญาณไม่มีชื่ออื่นใด อย่างไรก็ตามชื่อของร่างกายนั้นเปลี่ยนไป ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ และผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้มีร่างของท่านเอง พ่อพูดว่า: หากพ่อมีร่างของพ่อเอง พ่อที่จะต้องใช้ชาติเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดด้วยเช่นกัน และแล้วใครเล่าที่จะประธานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกแก่ลูก? ผู้คนจดจำพ่อในหนทางของบัคตี มีภาพลักษณ์อยู่มากมาย ในเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์จากฆราวาส ลูกได้ถือกำเนิดในนรก แต่ลูกจะตายเพื่อจะไปสู่สวรรค์ ลูกได้มาที่นี่เพื่อจะไปสู่สวรรค์ ก่อนหน้าที่จะมีการก่อสร้างสะพาน พวกเขาได้ทำพิธีวางรากฐาน และแล้วสะพานนั้นก็เฝ้าแต่มีการสร้างขึ้น พ่อได้ทำพิธีเปิดแล้ว (พิธีวางรากฐาน) ของการก่อสร้างสวรรค์ ในเวลานี้การเตรียมการกำลังเกิดขึ้น ใช้เวลาหรือไม่ที่จะสร้างอาคาร? เมื่อรัฐบาลได้เริ่มที่จะสร้างอาคารหนึ่งพวกเขาก็สามารถที่จะก่อสร้างอาคารนั้นได้ภายใน 1 เดือน ในต่างแดนลูกสามารถที่จะซื้อบ้านสำเร็จรูป ในสวรรค์สติปัญญาของลูกนั้นจะลึกลับ, ละเอียดย่นและสาโทประธาน นักวิทยาศาสตร์มีสติปัญญาที่ฉลาดอย่างยิ่ง พวกเขาจะสร้างสิ่งต่างๆ อย่างเร็วมาก

ที่นั่นผนังนั้นก็จะประดับประดาด้วยเพชรพลอย ทุกวันนี้พวกเขาได้ทำเครื่องประดับปลอมได้อย่างเร็วมาก ที่เปล่งประกายมากยิ่งขึ้นกว่าของจริง ทุกวันนี้พวกเขามีเครื่องจักรที่จะผลิตสิ่งต่างๆ ได้อย่างเร็วมากเช่นกัน ที่นั่นไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะสร้างบ้าน เป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะทำความสะอาดทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าเมืองดาวราก้าทองคำจะปรากฏขึ้นมาจากใต้ทะเล ดังนั้นพ่อพูดว่า: รับประทานและดื่ม แต่เพียงแต่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีการอื่นใด ลูกได้เคยอาบในแม่น้ำคงคา มาชาติแล้วชาติเล่า แต่ไม่มีใครสามารถที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ที่นั่นพ่อได้ใช้วิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ เมื่อละครนั้นได้มาถึงจุดจบ นักแสดงทั้งหมดพร้อมกันกับผู้สร้างก็ปรากฏตัวบนละคร พวกเขาทั้งหมดยืนอยู่บนเวที สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นี่ด้วย เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ลงมา และแล้วลูกก็จะเริ่มที่จะกลับไป ลูกนั้นยังไม่พร้อม ลูกยังไม่ได้ไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และดังนั้นการทำลายล้างจะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างไร? พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนลูกเพื่อโลกใหม่ ที่นั่นไม่มีความตายใดๆ ลูกกำลังเอาชนะความตาย ใครที่จะสามารถทำให้ลูกเอาชนะความตาย? ความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาผู้คนมากมายกลับไปกับท่าน ลูกกลับไปในความสุขอย่างยิ่ง เวลานี้พ่อได้มาเพื่อขจัดความทุกข์ของทุกคน เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องสรรเสริญท่าน: พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์เกิด! พาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบเถิด อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้ว่ในเวลานี้พ่อกำลังสร้างสวรรค์ เมื่อลูกไปสู่สวรรค์ดินแดนนั้นก็จะเล็กมาก และแล้วภายหลังการขยายตัวก็จะเกิดขึ้น ในเวลานี้ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคงอยู่ และศาสนาเดียวกันไม่ได้คงอยู่ รูป, นาม, อาณาจักร และอื่นๆ ทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไป เริ่มต้นด้วยลูกนั้นมีมิมกฤษสองชั้น และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่มิมกฤษชั้นเดียว เมื่อได้มีการสร้างวัดโสมนาก็มีทรัพย์สินมั่งคั่งอย่างมากมาย นี่คือวัดที่ใหญ่โตที่สุดและได้ถูกรุดปล้น พ่อพูดว่า: ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิมโชคหลายล้านเท่า เฝ้าแต่จดจำพ่อในทุกย่างก้าวและลูกจะสะสมหลายล้านเท่า ลูกสามารถที่จะหารายได้อย่างมากมายด้วยการจดจำพ่อ และแล้วเหตุใดลูกจึงลืมที่จะจดจำพ่อนั้นเล่า? ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเพียงไร และยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกๆ ที่ดีมากมายนั้นก็ล้มลงเมื่อพวกเขาก้าวไป หากลูกทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก รายได้ทั้งหมดที่ลูกหามาได้ก็จะสูญสิ้นไป ลูกจะสูญเสียล้อเตอร์ที่ยิ่งใหญ่ อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่กำลังดูแลครอบครัวของลูก เก็บรักษาโยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อ อย่าได้ทำความผิดพลาด ลูกต้องนำคุณประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่นด้วยการสร้างสมความบริสุทธิ์
2. มีรายได้ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียนนี้ ฉะนั้นเป็นเพียงแต่การเร่งร้อนไปทั่วไม่มีประโยชน์ใดๆ ในสิ่งนั้น มากเท่าใดก็ตามที่จะเป็นไปได้ จงคงอยู่อย่างตื่นตัว จดจำพ่อและทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย

พร: ขอให้ลูกมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และทำให้สันสการ์ของพ่อเป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกๆ บางคนมีสันสการ์ที่หลากหลายของการเข้าสู่ความรู้สึก ของการก้าวห่างไปที่อื่น ของการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น และของการรับฟังสิ่งอื่น ลูกได้อ้างถึงการมีสันสการ์เหล่านี้โดยการพูดว่า “ฉันจะสามารถทำอะไรได้? นี่คือการสันสการ์ของฉัน” คำ “ของฉัน” นี้ทำให้ลูกหย่อนยานในความเพียรพยายามของลูก มันเป็นสมบัติของราวัน ไม่ใช่ “ของฉัน” อย่างไรก็ตาม สันสการ์ของพ่อเป็นสันสการ์ดั้งเดิมของบราห์มิน สันสการ์เหล่านี้เป็นของผู้ให้คุณประโยชน์ โลก ของผู้ที่มีความบริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวก และของผู้ที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน

คติพจน์: ผู้ที่มีพลังมีสิทธิ์ต่อสมบัติของพลังทั้งหมด

*** โอมขานติ ***